

Nr 500.

Av herr **Hage m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 213, med förslag till kommunalskattelag m. m.*

I proposition nr 213 med förslag till kommunalskattelag frikallas i kapitel 3: *Om kommunal inkomstskatt* enligt § 54 b: från skattskyldighet: medlem av kungahuset för av staten anvisat anslag samt för inkomst av kapital.

I proposition nr 218 med förslag till förordning om *statlig inkomst- och förmögenhetsskatt* frikallas från skattskyldighet enligt § 7 a: medlem av kungahuset, för av staten anvisat anslag samt för inkomst av kapital, varjämte i § 12 stadgas, att »Medlem av kungahuset är frikallad från utgörande av skatt för förmögenhet».

Slutligen följer härav, att samma skattefrihet för medlem av kungahuset även kommer att åtnjutas — om regeringens förslag bifalles av riksdagen — med avseende på *kommunal progressivskatt* samt till staten utgående *utjämningskatt*.

Mot den här föreslagna skattefriheten för statens bäst avlönade löntagare jämte övriga medlemmar av kungahuset kan säkerligen resas mycket väl motiverade invändningar, i synnerhet då det kan påvisas, att de svenska skattelagarnas princip är, att även den allra fattigaste medborgaren i landet har åtminstone i någon form skyldighet att betala skatt. Det är visserligen sant, att det här av regeringen framförda förslaget om en fortsatt skattefrihet för kungahuset grundar sig på *historiska* skäl. Men å andra sidan har lagstiftningen redan i någon mån tagit avstånd från nämnda motiv, då man upphävt skattefriheten för kungahusets medlemmar, evad det gäller den kommunala *fastighetsskatten*.

Frågan om ovannämnda skattefrihet har vid flera tillfällen varit före i riksdagen bl. a. år 1920, då socialdemokraten *Gustav Nilsson* väckte en motion i frågan (nr 285 i I kammaren), vari motionären framhöll följande: »*Principiellt sett måste det enligt mitt förmenande bjuda emot att i den tid vi nu leva, fortfarande behålla privilegier av detta slag*». Av vissa skäl ansåg sig dock motionären böra för tillfället inskränka sitt yrkande till, att den kommunala skattefriheten för konungafamiljen skulle upphävas för *inkomst av kapital*, i synnerhet som denna inkomst icke härrör från statens anslagsverksamhet.

Vid samma riksdag väckte även herrar *Hage* och *Alvin* en motion (nr 405 i II kammaren), vari påyrkades, att den kommunala skattefriheten för kungahusets medlemmar skulle *helt* borttagas.

Motionerna avslogos, kanske delvis på den grund att vid nämnda tillfälle hela frågan om kungafamiljens skattefrihet ej kunde upptagas till behandling, eftersom inget förslag förelåg rörande den *statliga* beskattningen. Nu är emellertid frågan i hela sin vidd upptagen till behandling, och tillåta vi oss alltså att framföra förslag om upphävande av nämnda skattefrihet, evad det gäller samtliga ovannämnda slag av skatter. Ett sådant yrkande — som helst även borde avse borttagande av den tullfrihet, som åtnjutes av Konungen, ett förslag som dock nu ej kan framföras — måste emellertid, då det hänför sig till flera propositioner, i detta fall framföras i två olika motioner, berörande propositionerna nr 213 och 218.

I denna motion hemställas alltså — under förhoppning att utskottet vidtager de justeringar av lagtexten m. m., som eventuellt kunna bli behövliga vid ett tillstyrkande av motionen —

att riksdagen måtte vidtaga den ändringen i Kungl. Maj:ts proposition nr 213, innehållande »*förslag till kommunal-skattelag*», att ur § 54 i nämnda lagförslag borttages punkten: »b: medlem av konungahuset: för av staten anvisat anslag samt för inkomst av kapital»,

eller, om detta icke kan bifallas, att åtminstone skattefriheten för inkomst av *kapital* måtte för medlem av kungahuset borttagas.

Stockholm den 12 april 1928.

Ernst Hage.

Helmer Molander.

C. O. Johansson.
